

מ"ת 32743/04/15 - מדינת ישראל נגד ל ר

בית משפט השלום בראשון לציון
מ"ת 32743-04-15 מדינת ישראל נ' ר(עציר)
לפני כבוד השופט דרור קלייטמן
המבקשת
נגד
המשיב
ל ר (עציר)
15 יוני 2015

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד סיון צדיק

המשיב הובא באמצעות ליווי/שב"ס

ב"כ המשיב עו"ד דמיטרי ברנשטיין

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

דיון זה הינו בהמשכם למס' דיונים שהתנהלו בענינו של המשיב ואסקור אותם בקצרה.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה ואיומים, כאשר בד בבד עם הגשת כתב אישום הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצר עד תום ההליכים והמשיב נשלח לחוות דעת פסיכיאטרית.

בחוות הדעת הפסיכיאטרית מתאריך 26/04/15, נקבע על-ידי הפסיכיאטר המחוזי כי המשיב לא היה אחראי לביצוע מעשיו בעת ביצוע המיוחס לו בכתב האישום, אולם כעת הוא כשיר לעמוד לדין וזקוק להמשך טיפול במסגרת האשפוז.

עמדתה של המבקשת היא כי יש לקיים בענין זה הליך הוכחות, מאחר והבנתה היא כי המצב הפסיכוי בו היה שרוי המשיב מקורו בשימוש בסמים ולא נובע ממחלת נפש.

כב' השופט מיכלס מיום 27/04/15, קבע לנוכח זאת כי לא ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר ולכן הורה על מעצרו עד תום ההליכים והורה על אשפוזו.

בערר שהוגש לבית המשפט המחוזי, נקבע כי מאחר ושאלת ראיות לכאורה בתיק לא הועלתה בבית המשפט השלום עמוד 1

הרי שהתיק יוחזר לדיון בבית המשפט השלום.

בתאריך 17/05/15, ולאחר שהועלו טענות אלו, קבע כב' השופט מיכלס כי הפסיכיאטר המחוזי יכין חוות דעת משלימה. ואכן כזו הוכנה, וגם מסקנתה הייתה כי הדרך היחידה להמשך טיפול במשיב היא בדרך אשפוזו במחלקה פסיכיאטרית.

המשיב נשלח במקביל לשירות המבחן ובתאריך 10/06/15 הוגש לבית המשפט תסקיר שירות המבחן כאשר ההערכה היא כי קיים סיכון נמוך להשנות התנהגות אלימה, כאשר החומרה הצפויה נמוכה אף היא.

שירות המבחן המליץ כי המשיב יחל בהליכים לבדיקת התאמתו לקהילת "צעדים" לתחלואה כפולה.

גם לאור הדברים שעלו בדיון זה, קבעתי כי המשיב ישלח לחוות דעת משלימה נוספת על מנת לבחון את מצבו של המשיב כיום.

חוות דעת כזו התקבלה היום ובה נקבע כי המשיב נמצא ברמסיה חלקית, נוטל טיפול תרופתי ואינו זקוק להמשך אשפוז פסיכיאטרי, על כן ממליץ הפסיכיאטר המחוזי על המשך טיפול מרפאתי בצו בית המשפט.

ב"כ המשיב עותר לשחרורו של המשיב בערבויות בלבד שיבטיחו התייצבותו להמשך הדיונים בבית המשפט, ומצביע הן על האמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית והן על האמור בתסקיר שירות המבחן, ומעבר לכך מצביע על כך כי בחוות הדעת הפסיכיאטרית החדשה שהוגשה, נאמר כי חוסר אחריותו של המשיב למעשיו נובעת ממחלת נפש ולא רק משימוש בסמים, דבר המחזק את טענותיו, כאשר הוא מפנה אף לבש"פ 4706/12 על פיו חוות דעת שכזו, יש בה בכדי להפחית את עצמת הראיות לכאורה כנגד המשיב, ובמיוחד אמורים הדברים לאחר הלכת ואחון.

ב"כ המבקשת מצביעה על העובדה כי הסיכון עדיין קיים אצל המשיב.

הרמסיה הקיימת כעת היא כתוצאה מנטילת התרופות. ישנו חשש כי באם ישוחרר יחזור למצב הקודם ויסכן את הציבור, היא מצביעה על העבירות המיוחסות לו בכתב האישום וסבורה כי יש להותירו במעצר עד תום ההליכים.

כמו כן מפנה לבש"פ 2305/00 שם קבע בית המשפט העליון כי שאלת ראיות לכאורה היא בענין ראיות במובנם השגרתי והשכיח הקושרות את המשיב למעשה העבירה, ולא ראיות לענין שפיות דעתו של החשוד.

אכן, בתחילתו של הליך זה, ניכרה מסוכנותו של המשיב מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום ומהאמור בחוות הדעת השונות שניתנו בענינו. אולם מאז חלפה תקופת זמן, והתקבל הן תסקיר שירות המבחן המעריך את סיכון בענינו של המשיב כנמוך, והן חוות דעת פסיכיאטרית המצביעה על כך כי כיום אין המשיב זקוק להמשך טיפול פסיכיאטרי.

ואשר על כן, בכל הנוגע למסוכנות, ניתן להצביע על הפחתה משמעותית. כאשר נראה כי עיקר איון המסוכנות הינו בכך כי המשיב ימשיך לקבל טיפול תרופתי מתאים.

לכך יש להוסיף גם את שאלת הראיות לכאורה. בענין זה דעתי כדעת ב"כ המשיב בבש"פ 4706/12 נידונה שאלה זו באופן ישיר ונקבע על-ידי בית המשפט העליון כי בשלב בחינת הראיות לכאורה יש ליתן לחוות דעת פסיכיאטרית משקל לכאורי.

כאשר באותו ענין, המאשימה כמו בענין זה, הצביעה על קיומן של תמיהות כאלה ואחרות, העולות לדעתן מחווה"ד ומצריכות בירור והבהרה במהלך שמיעת התיק העיקרי, אך עדיין קבע בית המשפט שחווה"ד היא חלק מחומר הראיות שעל שופט המעצרים לשקול, ואשר על כן קיומה של חוות דעת הקובעת כי המשיב לא היה אחראי לביצוע מעשיו, מהווה לכל הפחות כרסום בראיות לכאורה וודאי אמורים הדברים ביתר שאת, לאחר הלכת ואחנן שעל-פיה חוות דעת זו אמורה להביא לזיכוי.

לציון, כי במקרה שבפני מדובר במשיב שכשיר היום לעמוד לדין, כך שגם לפי עמדת המבקשת, באם חוות הדעת הפסיכיאטרית תעמוד על כנה, הרי שהלכת ואחנן מתקיימת.

לנוכח האמור לעיל אני סבור כי ישנו כרסום בראיות לכאורה וכמו כן ניתן כיום לאיין את מסוכנותו של המשיב שלא במעצר מאחורי סורג ובריח, אולם עדיין יש מקום לדאוג לכך כי המשיב ימשיך לקבל את הטיפול התרופתי ואשר על כן אני קובע כי המשיב ישוחרר בתנאי "מעצר אדם" בפיקוח לסירוגין של מי מהוריו גב' ח ו ת.ז. *** ו/או מ ר ר ב ת.ז. ***

לצורך כך יחתמו הוריו על ערבות צד ג' בסך 7,500 ₪ כל אחת.

המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪.

בהתאם לסמכותי על-פי סעיף 15(ב) לחוק לטיפול בחולי נפש, וכן בהסכמת המשיב, אני מטיל על המשיב צו לטיפול מרפאתי, בהתאם להנחיות שיתן הפסיכיאטר המחוזי.

באם לא יעמוד המשיב בתנאי הערבות יובא בפני בית המשפט בתאריך 18/6/15 שעה 09:00.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ה, 15/06/2015 במעמד הנוכחים.

דרור קלייטמן , שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 3

החלטה

משניתנה החלטה אשר המבקשת סבורה כי יש מקום לערור עליה יש מקום למתן עיכוב ביצוע גם אם בהחלטה אחרת דומה לה לא הוגש ערר.

ניתן בזאת עיכוב ביצוע למשך 48 שעות לצורך הגשת ערר.

התביעה תודיע עד היום בשעה 16:00, בכתב, לבית המשפט ולסגור, האם יוגש ערר בענינו של המשיב.

ככל שלא תוגש הודעת ערר עד השעה 16:00, תונפק פקודת שחרור והמשיב יוכל להשתחרר בהתאם לתנאים שנקבעו בהחלטה.

עיכוב הביצוע אינו מונע הסדרת הערבויות.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ה, 15/06/2015 במעמד הנוכחים.

דרור קלייטמן , שופט